ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 30ής Μαΐου 2002 *

Στην υπόθεση C-296/00,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Prefetto Provincia di Cuneo

και

Silvano Carbone, μοναδικού διαχειριστή της εταιρίας Expo Casa Manta Srl,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΚ) 519/94 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1765/82, (ΕΟΚ) 1766/82 και (ΕΟΚ) 3420/83 (ΕΕ L 67, σ. 89), και (ΕΚ) 3285/94 του Συμβου-

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

λίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 518/94 (ΕΕ L 349, σ. 53),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από την N. Colneric (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, και τους R. Schintgen και B. Σκουρή, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed
γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον U. Leanza, επικουρούμενο από τον G. Aiello, avvocato dello Stato,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη C. Bury και τον R. Amorosi,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Ιανουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 18ης Απριλίου 2000, που περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Αυγούστου 2000, το Corte suprema di cassazione ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΚ) 519/94 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1765/82, (ΕΟΚ) 1766/82 και (ΕΟΚ) 3420/83 (ΕΕ L 67, σ. 89), και (ΕΚ) 3285/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 518/94 (ΕΕ L 349, σ. 53)

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Prefetto Provincia di Cuneo και του S. Carbone, μοναδικού διαχειριστή της εταιρίας Expo Casa Manta Srl (στο εξής: Expo Casa Manta), σχετικά με τη διοικητική κατάσχεση 20 μη εγκεκριμένων ασυρμάτων τηλεφωνικών συσκευών.

Νομικό πλαίσιο

Κοινοτικές διατάξεις

3 Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 23, παράγραφος 2, ΕΚ) προβλέπει τα εξής:

«Οι διατάξεις του κεφαλαίου 1, τμήμα πρώτο, και του κεφαλαίου 2 του παρόντος τίτλου [περί καταργήσεως των δασμών και των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών] εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής κρατών μελών, καθώς και στα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών που ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των κρατών μελών.»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 24 ΕΚ):

«Θεωρούνται ότι ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός κράτους μέλους τα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών, για τα οποία έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και εισπραχθεί σ' αυτό το κράτος μέλος οι απαιτούμενοι δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος, και για τα οποία δεν έχουν επιστραφεί ολικώς ή μερικώς αυτοί οι δασμοί και επιβαρύνσεις.»

5 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 519/94 προβλέπει τα εξής:

«Η εισαγωγή στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρει η παράγραφος 1 είναι ελεύθερη και δεν υπόκειται σε κανένα ποσοτικό περιορισμό, με την επιφύλαξη:

— των μέτρων που μπορεί να ληφθούν δυνάμει του τίτλου V,

— των ποσοτικών ποσοστώσεων που αναφέρει το παράρτημα II.»

6 Ο τίτλος V του ως άνω κανονισμού αφορά τα μέτρα διασφαλίσεως και το παράρτημα II αυτού αφορά ορισμένα προϊόντα καταγωγής Κίνας.

7 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 3285/94 προβλέπει τα εξής:

«Η εισαγωγή στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι ελεύθερη και δεν υπόκειται σε κανένα ποσοτικό περιορισμό, με την επιφύλαξη των μέτρων διασφαλίσεως που μπορεί να ληφθούν βάσει του τίτλου V.»

8 Ο τίτλος V του εν λόγω κανονισμού αναφέρεται στα μέτρα διασφαλίσεως.

9 Το άρθρο 19, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 519/94 και το άρθρο 24, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 3285/94 — τα οποία περιέχονται, στον αντίστοιχο κανονισμό, στον τίτλο VI περί τελικών διατάξεων — έχουν ως εξής:

«Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τη θέσπιση ή την εφαρμογή από τα κράτη μέλη:

i) απαγορεύσεων, ποσοτικών περιορισμών ή μέτρων επιτήρησης που επιβάλλονται για λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας·

ii) ειδικών συναλλαγματικών διατυπώσεων·

iii) διατυπώσεων που εισάγονται δυνάμει διεθνών συμφωνιών σύμφωνα με τη Συνθήκη.»

Εθνικές διατάξεις

10 Το άρθρο 398 του προεδρικού διατάγματος 156, της 29ης Μαρτίου 1973, περί εγκρίσεως του ενιαίου κειμένου των νομοθετικών διατάξεων σχετικά με τον ταχυδρομικό τομέα, τον τομέα των ταχυδρομικών τραπεζικών υπηρεσιών και τον τομέα των τηλεπικοινωνιών (GURI αριθ. 113, της 3ης Μαΐου 1973, τακτικό συμπλήρωμα), κατά τη διατύπωσή του με τον νόμο 209, της 22ας Μαΐου 1980 (GURI αριθ. 155, της 7ης Ιουνίου 1980, στο εξής: κώδικας περί ταχυδρομείων), προβλέπει τα εξής:

«Απαγορεύεται η κατασκευή ή η εισαγωγή στο εθνικό έδαφος, με σκοπό την εμπορία, καθώς και η χρήση και η εκμετάλλευση, υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, συσκευών ή ηλεκτρικών εγκαταστάσεων, ραδιοηλεκτρικών συσκευών ή γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενεργείας που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές των κανόνων οι οποίοι θεσπίστηκαν για την πρόληψη και την εξάλειψη των διαταραχών που προκαλούνται στους πομπούς και δέκτες ραδιοκυμάτων.

Με απόφαση του Υπουργού Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών, κατόπιν συμφωνίας του Υπουργού Βιομηχανίας, Εμπορίου και Βιοτεχνίας, θεσπίζονται οι εν λόγω κανόνες, οι οποίοι προσδιορίζουν επίσης τη μέθοδο που ακολουθείται προς εξακρίβωση της πιστότητας, σύμφωνα με τις οδηγίες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η διάθεση στο εμπόριο και η εισαγωγή με σκοπό την εμπορία του υλικού που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο εξαρτώνται από την έκδοση πιστοποιητικού, εγγράφου ή βεβαιώσεως πιστότητας ή από την υποβολή δηλώσεως πιστότητας σύμφωνα με τη διαδικασία που προσδιορίζει η απόφαση που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο.

Με απόφαση του Υπουργού Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών, κατόπιν συμφωνίας του Υπουργού Βιομηχανίας, Εμπορίου και Βιοτεχνίας, ορίζεται ποιοι οργανισμοί ή φορείς χορηγούν τα πιστοποιητικά ή τις βεβαιώσεις πιστότητας που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο.»

11 Το άρθρο 399 του κώδικα περί ταχυδρομείων προβλέπει τα εξής:

«Διοικητικό πρόστιμο 15 000 έως 300 000 ιταλικών λιρών (ITL) επιβάλλεται σε όποιον παραβαίνει τις διατάξεις του άρθρου 398. Αν ο διαπράττων την παράβαση είναι κατασκευαστής ή εισαγωγέας ηλεκτρικών ή ραδιοηλεκτρικών συσκευών ή εγκαταστάσεων, το διοικητικό πρόστιμο κυμαίνεται μεταξύ 50 000 και 1 000 000 ITL, με την επιφύλαξη της κατασχέσεως των προϊόντων και των συσκευών που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την έκδοση της βεβαιώσεως πιστότητας που προβλέπεται στο άρθρο 398.»

Η διαφορά της κύριας δίκης

12 Στις 9 Μαρτίου 1995, η guardia di finanza απαγόρευε τη διάθεση 20 μη εγκεκριμένων ασυρμάτων τηλεφωνικών συσκευών, τις οποίες η Expo Casa Manta κατείχε για σκοπούς εμπορίας κατά παράβαση των άρθρων 398 και 399 του κώδικα περί ταχυδρομείων. Η απαγόρευση της διαθέσεως μετετράπη εν συνεχεία σε διοικητική κατάσχεση με απόφαση του Prefetto Provincia di Cuneo.

13 Ο S. Carbone, ως μοναδικός διαχειριστής της Expo Casa Manta, άσκησε ανακοπή κατά της ως άνω αποφάσεως. Ο Pretore di Salluzzo (Ιταλία), ο οποίος επελήφθη της υποθέσεως, έκανε δεκτή την ανακοπή και ακύρωσε το μέτρο της κατασχέσεως, με το σκεπτικό ότι οι κανονισμοί 519/94 και 3285/94, οι οποίοι απελευθερώνουν μεταξύ άλλων τις εισαγωγές των ασυρμάτων τηλεφωνικών συσκευών, ήραν την κατά το άρθρο 398 του κώδικα περί ταχυδρομείων απαγόρευση κατοχής μη εγκεκριμένων συσκευών με σκοπό την εμπορία.

14 Ο Prefetto Provincia di Cuneo άσκησε αναίρεση κατά της ως άνω αποφάσεως του Pretore. Υποστήριξε ότι η εν λόγω απόφαση συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 19, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 519/94 και του άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 3285/94, καθόσον οι κανονισμοί αυτοί,

καίτοι κατήργησαν όλους τους περιορισμούς κατά την εισαγωγή των επίμαχων στην κύρια δίκη συσκευών, ουδεμία όμως έχουν επίπτωση επί της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί εμπορίας των συσκευών αυτών, η απαγόρευση της οποίας εξακολουθεί ως εκ τούτου να ισχύει.

15 Δεδομένου ότι το Corte suprema di cassazione πρέπει να καθορίσει, για την επίλυση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του, αν οι δύο αυτοί κανονισμοί έχουν απελευθερώσει μόνον την εισαγωγή ή συγχρόνως την εισαγωγή και την εμπορία των επίμαχων στην κύρια δίκη προϊόντων, ανέστειλε τη διαδικασία και παρέπεμψε την υπόθεση στο Δικαστήριο «προς ερμηνεία των κοινοτικών κανονισμών 519/94 και 3285/94».

Επιχειρήματα που διατυπώθηκαν με τις υποβληθείσες στο Δικαστήριο παρατηρήσεις

16 Η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι τα άρθρα 19 του κανονισμού 519/94 και 24 του κανονισμού 3285/94 παρέχουν στα κράτη μέλη τη δυνατότητα επιβολής και εφαρμογής απαγορεύσεων «που επιβάλλονται για λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων».

17 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η απαγόρευση εμπορίας και η κατάσχεση διετάχθησαν με σκοπό την αποφυγή παρεμβολών στις ραδιοσυχνότητες που έχουν χορηγηθεί στα ιταλικά σώματα ασφαλείας, οπότε τα εν λόγω μέτρα είναι σύμφωνα προς τους κοινοτικούς κανονισμούς.

18 Η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, ως εκ τούτου, δεν πρέπει να δοθεί απάντηση στο ερμηνευτικό ερώτημα που υπέβαλε το Corte suprema di cassazione. Η διαφορά της κύριας δίκης μπορεί να λυθεί σε εθνικό επίπεδο με ορθή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, πράγμα το οποίο δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.

19 Επικουρικώς, η εν λόγω κυβέρνηση προβάλλει ότι οι κανονισμοί 519/94 και 3285/94 εξάλειψαν τους περιορισμούς κατά την εισαγωγή των επίμαχων στην κύρια δίκη συσκευών προελεύσεως τρίτων χωρών, αλλά δεν κατήργησαν την υποχρέωση λήψεως αδείας για την εμπορία των συσκευών αυτών, πριν από τη διάθεσή τους στο εμπόριο.

20 Η Επιτροπή παρατηρεί εκ προοιμίου ότι το αιτούν δικαστήριο παρέλειψε να παράσχει ορισμένα ουσιώδη πραγματικά πληροφοριακά στοιχεία, όπως είναι η χώρα προελεύσεως των επίμαχων στην κύρια δίκη συσκευών και η δασμολογική τους κλάση, τα οποία θα ήσαν αναγκαία για την καλύτερη κατανόηση του νομικού ζητήματος που τέθηκε στο Δικαστήριο. Επιπλέον, το εθνικό δικαστήριο δεν προσδιόρισε σαφώς το ερώτημά του. Εντούτοις, τα στοιχεία που παρασχέθηκαν στο Δικαστήριο επαρκούν για να δώσει το Δικαστήριο λυσιτελή απάντηση προκειμένου να επιλυθεί η διαφορά της κύριας δίκης.

21 Όσον αφορά την έκταση εφαρμογής των κανονισμών 519/94 και 3285/94, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι κανονισμοί αυτοί αφορούν μόνον την απελευθέρωση των εισαγωγών εμπορευμάτων προελεύσεως τρίτων χωρών στο κοινοτικό έδαφος και ουδεμία επίπτωση έχουν επί της μεταγενέστερης εμπορίας των εν λόγω εμπορευμάτων στο έδαφος αυτό, η οποία επομένως εμπίπτει στις εθνικές κανονιστικές ρυθμίσεις ή σε άλλους εφαρμοστέους κοινοτικούς κανόνες.

22 Οι κανονισμοί 519/94 και 3285/94 μοναδικό σκοπό έχουν, κατά την Επιτροπή, να επιτευχθεί μεγαλύτερη ομοιομορφία των καθεστώτων που ισχύουν για τις εισαγωγές, διά της καταργήσεως των εξαιρέσεων και των παρεκκλίσεων που απορρέουν από τα εθνικά μέτρα εμπορικής πολιτικής τα οποία ίσχυαν πριν από την έκδοση των εν λόγω κανονισμών, και ιδίως των ποσοτικών περιορισμών που διατηρούνταν από τα κράτη μέλη δυνάμει προγενεστέρων κανονισμών. Οι ως άνω κανονισμοί έχουν τον ίδιο σκοπό καταργήσεως των ποσοτικών περιορισμών κατά τις εισαγωγές με το άρθρο XI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (στο εξής: ΓΣΔΕ του 1994), [που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I A της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: ΠΟΕ), που εγκρίθηκε εξ ονόματος της

Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της, των συμφωνιών που προέκυψαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994) (ΕΕ L 336, σ. 1)].

23 Με τα άρθρα 398 και 399 του κώδικα περί ταχυδρομείων, ο Ιταλός νομοθέτης είχε τη βούληση να διασφαλιστεί ότι όλες οι ηλεκτρικές ή ραδιοηλεκτρικές συσκευές ή εγκαταστάσεις και όλες οι γραμμές μεταφοράς ηλεκτρικής ενεργείας ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές των κανόνων οι οποίοι θεσπίστηκαν για την πρόληψη και την εξάλειψη των διαταραχών στις επικοινωνίες μέσω εκπομπής και λήψεως ραδιοκυμάτων.

24 Κατά την Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι ως άνω κανόνες έχουν εφαρμογή τόσο επί των εγχωρίων όσο και επί των εισαγομένων προϊόντων, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι αντίκεινται στο κοινοτικό δίκαιο.

Επί του παραδεκτού

25 Τα παρασχεθέντα από το αιτούν δικαστήριο πληροφοριακά στοιχεία δίνουν στο Δικαστήριο μια επαρκή εικόνα του πραγματικού και του κανονιστικού πλαισίου της διαφοράς της κύριας δίκης, προκειμένου να μπορέσει να ερμηνεύσει τους ασκούντες επιρροή κοινοτικούς κανόνες σε σχέση με την κατάσταση που αποτελεί το αντικείμενο της εν λόγω διαφοράς. Καίτοι δεν διατυπώθηκε ρητώς, το ερμηνευτικό ζήτημα επί του οποίου καλείται το Δικαστήριο να αποφανθεί απορρέει από το σκεπτικό της διατάξεως περί παραπομπής.

26 Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει την αναγκαιότητα εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως για τη επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης. Κατά πάγια νομολογία, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, το Δικαστήριο υποχρεούται, κατ' αρχήν, να απαντήσει (βλ., μεταξύ

άλλων, αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra, Συλλογή 2001, σ. I-2099, σκέψη 38· της 17ης Μαΐου 2001, C-340/99, TNT Traco, Συλλογή 2001, σ. I-4109, σκέψη 30, και της 6ης Δεκεμβρίου 2001, C-472/99, Clean Car Autoservice, Συλλογή 2001, σ. I-9687, σκέψη 13). Ουδεμία από τις εξαιρέσεις του κανόνα αυτού, τις οποίες έχει εισαγάγει η ως άνω νομολογία, έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Ειδικότερα, δεν είναι πρόδηλον ότι η ζητούμενη ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης.

27 Κατά συνέπεια, η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

28 Το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν οι κανονισμοί 519/94 και 3285/94 έχουν επίπτωση επί της κανονιστικής ρυθμίσεως κράτους μέλους περί της διαθέσεως στο εμπόριο προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες.

29 Οι ως άνω κανονισμοί εκδόθηκαν στο πλαίσιο της κοινής εμπορικής πολιτικής, όπως προκύπτει από τη νομική τους βάση, ήτοι το άρθρο 113 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 133 ΕΚ). Ενώ ο κανονισμός 519/94 αφορά τις εισαγωγές προϊόντων από χώρες κρατικού εμπορίου, ο κανονισμός 3285/94 αφορά τις εισαγωγές προϊόντων από χώρες που είναι μέλη του ΠΟΕ.

30 Από τις αιτιολογικές σκέψεις των δύο αυτών κανονισμών προκύπτει ότι στόχος τους είναι η απελευθέρωση των εισαγωγών εμπορευμάτων προελεύσεως τρίτων χωρών στην Κοινότητα. Έτσι, η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 519/94 εκθέτει ότι, για να επιτευχθεί μεγαλύτερη ενοποίηση του καθεστώτος εισαγωγών, είναι ανάγκη να καταργηθούν οι εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις που προέρχονται από τα εθνικά μέτρα εμπορικής πολιτικής που εξακολουθούν να ισχύουν. Η τρίτη αιτιολο-

γική σκέψη του κανονισμού 3285/94 υπενθυμίζει τη συμφωνία για την ίδρυση του ΠΟΕ, καθώς και τις περιλαμβανόμενες στο παράρτημα Ι Α αυτής ΓΣΔΕ του 1994 και συμφωνία για τα μέτρα διασφαλίσεως. Υπό το πρίσμα αυτών των νέων πολυμερών κανόνων, είναι σκόπιμο, κατά την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3285/94, να διευκρινισθεί καλύτερα και, αν κριθεί αναγκαίο, να τροποποιηθεί το κοινό καθεστώς που εφαρμόζεται επί των εισαγωγών, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή μέτρων διασφαλίσεως. Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 519/94 και η έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3285/94 εκθέτουν ότι η απελευθέρωση των εισαγωγών, δηλαδή η απουσία κάθε ποσοτικού περιορισμού, αποτελεί το σημείο εκκινήσεως του κοινού καθεστώτος εισαγωγών.

31 Το στάδιο της διαθέσεως ενός προϊόντος στο εμπόριο έπεται του σταδίου της εισαγωγής του. Όπως ένα προϊόν που έχει κατασκευασθεί νομίμως εντός της Κοινότητας δεν μπορεί να διατεθεί στο εμπόριο εκ μόνου του λόγου αυτού, έτσι και η νόμιμη εισαγωγή ενός προϊόντος δεν συνεπάγεται ότι το προϊόν αυτό αυτομάτως μπορεί να διατεθεί στο εμπόριο.

32 Προϊόν προελεύσεως τρίτης χώρας, ως προς το οποίο πληρούνται οι επιταγές του άρθρου 10, παράγραφος 1, της Συνθήκης, θεωρείται ότι βρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία. Το προϊόν αυτό εξομοιώνεται επομένως, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης, με τα προϊόντα καταγωγής κρατών μελών όσον αφορά την κατάργηση των δασμών και των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών (βλ. απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1976, 41/76, Donckerwolcke και Schou, Συλλογή τόμος 1976, σ. 719, σκέψεις 16 και 17). Εφόσον δεν υφίσταται κοινοτική ρύθμιση περί εναρμονίσεως των προϋποθέσεων εμπορίας των οικείων προϊόντων, το κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αυτά τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία δύναται να μην επιτρέψει τη διάθεσή τους στο εμπόριο, αν τα εν λόγω προϊόντα δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που έχουν τεθεί προς τούτο από το εθνικό δίκαιο.

33 Οι κανονισμοί 519/94 και 3285/94 δεν περιλαμβάνουν διατάξεις σχετικά με τη διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων στα οποία αναφέρονται. Αντιθέτως προς την οδηγία 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών (ΕΕ L 91, σ. 10), η οποία εκδόθηκε με βάση το άρθρο 100 Α της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 95 ΕΚ) μεταγενέστερα από τα πραγματικά

περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης, οι ως άνω κανονισμοί ουδόλως προβλέπουν την εναρμόνιση των ισχυουσών εν προκειμένω εθνικών διατάξεων.

34 Όσον αφορά το ότι οι κανονισμοί 519/94 και 3285/94 διευκρινίζουν, με τα άρθρα τους 19, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 24, παράγραφος 2, στοιχείο α', αντιστοίχως, ότι δεν εμποδίζουν τη θέσπιση ή την εφαρμογή από τα κράτη μέλη απαγορεύσεων, ποσοτικών περιορισμών ή μέτρων επιτηρήσεως που επιβάλλονται για λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξεως, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας, η εν λόγω επιφύλαξη αφορά την εισαγωγή και όχι τη διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων στα οποία αναφέρονται οι ως άνω κανονισμοί. Οι εν λόγω διατάξεις αφορούν την εξωτερική πλευρά της κοινής αγοράς. Συναφώς, επιτρέπουν παρεκκλίσεις ανάλογες με αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 30 ΕΚ), το οποίο αφορά την εσωτερική πλευρά της κοινής αγοράς.

35 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο αιτούν δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι κανονισμοί 519/94 και 3285/94 ουδεμία επίπτωση έχουν επί της κανονιστικής ρυθμίσεως κράτους μέλους περί της διαθέσεως στο εμπόριο των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ιταλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, οι οποίες υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 18ης Απριλίου 2000 το Corte suprema di cassazione, αποφαίνεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 519/94 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1765/82, (ΕΟΚ) 1766/82 και (ΕΟΚ) 3420/83, καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) 3285/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 518/94, ουδεμία επίπτωση έχουν επί της κανονιστικής ρυθμίσεως κράτους μέλους περί της διαθέσεως στο εμπόριο των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες.

Colneric Schintgen Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Μαΐου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

N. Colneric